

012 Lente

Buiten ontvouwt zich een waas van groen. Als eerste zijn de wilgensoorten aan de beurt die vertellen dat de nieuwe lente zich aankondigt. Kijk ik naar mijn tuin ontwaar ik dat, bijna ongemerkt, de forsythia kleine gelige knopjes heeft en dat de tulpen en narcissen, die ik in november heb geplant, al ruim tien centimeter boven de grond uitkomen. Helaas zijn de sneeuwkllokjes niet geworden wat ik ervan heb verwacht. Waarschijnlijk heeft een hongerige muizenfamilie zich daar tegoed aan gedaan. De zon, die weer vaker tevoorschijn komt na de zoveelste regenbui, vervult me letterlijk en figuurlijk met warmte en licht. Het maakt me ook warm en licht in mijn hoofd.

En zie, de mensen om mij heen ondergaan hetzelfde gevoel. Was het niet André van Duin die in zijn liedje 'Als de zon schijnt' het fenomeen bezingt met woorden als: 'alles ziet er anders uit, als de zon schijnt', 'niemand is zich meer van kwaad bewust, alle narigheid wordt uitgeblust' en 'de allergrootste pessimist wordt een veelgevraagde humorist'. Op de autosnelweg wordt een opgestoken middelvinger opeens een wuivende groet en de man die voorkruipt bij de kassa van de supermarkt, heeft opeens alle tijd en laat je vriendelijk voorgaan. Alsof je plots echt contact kunt maken met je medemens, iedereen alle tijd lijkt te hebben en niet naar huis en de warme kachel rent.

Regelmatig iets vriendelijks doen geeft zo'n heerlijk gevoel, voor jezelf, voor een ander. Je wordt er warm en blij van. Vaak hoeft het helemaal niet zo ingewikkeld te zijn: gewoon iets positiefs doen wat er zómaar in je opkomt. Dat kan in een gebaar, maar ook in een kort gesprekje dat je spontaan aanknoopt. Doe eens iets vrijwilligs, ga op bezoek bij een ouder en eenzaam iemand.

Erken de méns in een ander. Geef ze je mooiste glimlach. Wedden dat je er een gratis voor terug krijgt!

Ik hou van de lente. Mijn tip voor jou: ben de lente!